Dıgıl

Fiyatı: 3000 LİRA (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
10 Eylül 1992
Sayı: 176

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

SEFARE'DEN
ÇAPKIN

CAN BAYTAK'DAN
YAPMASANA EVLADIM!..

SERVET GÜRBÜZ'DEN
APTAL KORSANLAR

KENAN YARAR'DAN
BÖYLE OLSUN İSTEMEZDİM

MURTAZA GÜRKAN'DAN
BODRUM GECELERİ

PALYAÇO

CENGIZ ÜSTÜN

İNSANLARI GÜLDÜRMEYİ SEVİYORDU. BU YÜZDEN SOYTARI OLMUŞTU...

GÜLDÜREBİLDİĞİ TEK İNSANIN KRAL OLMASI ONU ÇOK ÜZÜYORDU...

DAHA ÇOK İNSANI GÜLDÜREBİLMEK İÇİN SARAYDAN KAÇTI...

FAKAT DIŞARDA BİR SÜRÜ SOYTARI VARDI. KİMSE ONA GÜLMEDİ...

APTAL KORSANLAR

● SERVET GÜRBÜZ

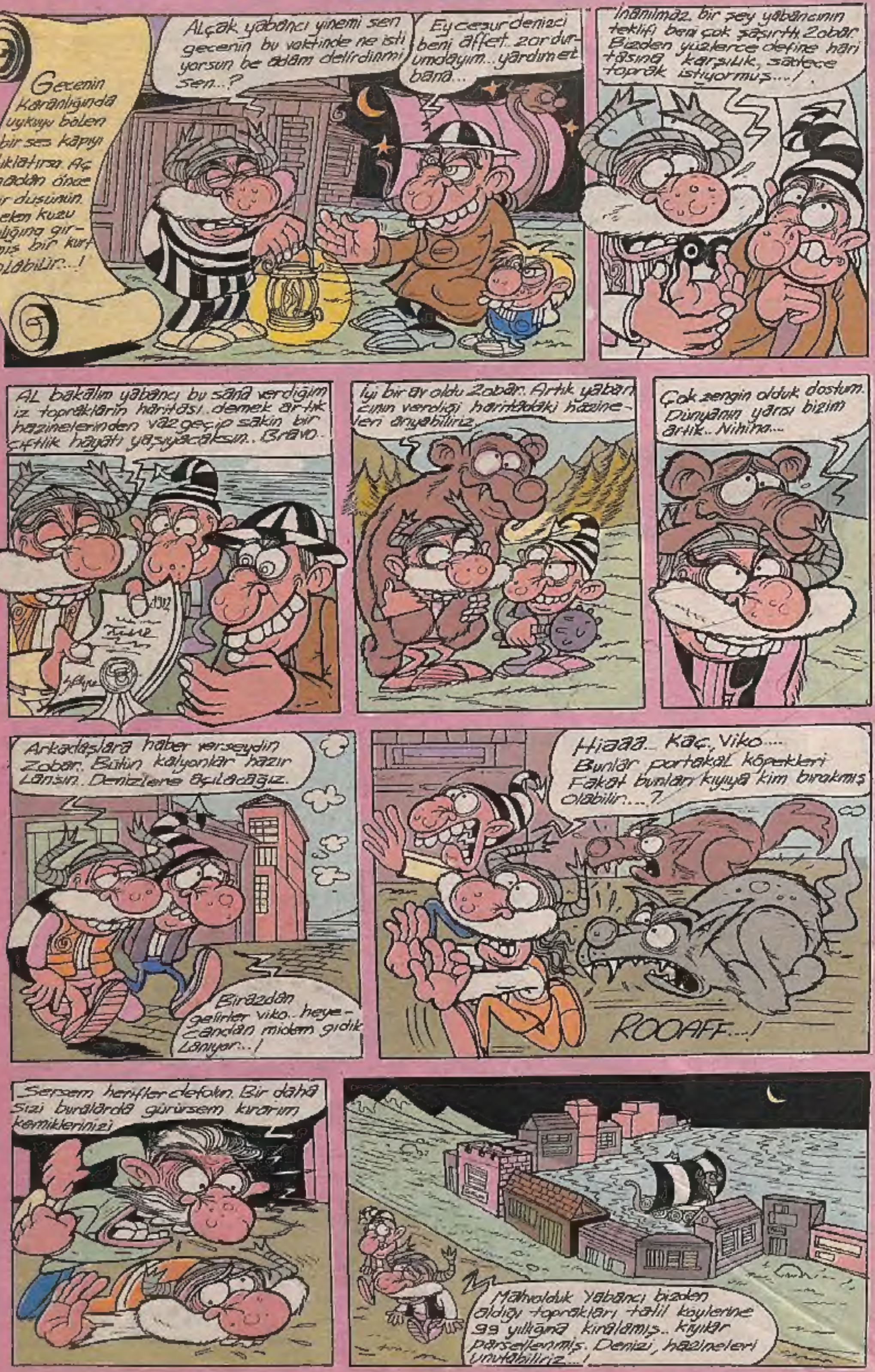

Dıgıl MEKTUPLAR

KENDİNİZE GELİN

ÖNCE bize özgür ve demokratik bir köşe ayırdığınız için teşekkür ediyorum. Artık bir ülkede herkes dilediğini yazıp söylemeli. İşte dilediğini yazıp söyleyen bir kişiye herkes saldırıyor. Bu kişi Cem Özer.

Cem Özer'e gazeteler, dergiler herkes saldırıyor. Niye saldırıyorsunuz kardeşim. Adam dilediği gibi konuşur, dilediği gibi program yapar. Beğenmezseniz düğmesine basar kapatırsınız.

Efendim niye memesini açan kadını programına çağırıyormuş, niye sahtekâr Memiş'i yerin dibine sokuyormuş, niye belden aşağı espriler yapıyormuş...

Ne yapsın yani!... Hanım hanım muhabbet mi yapsın... İşine gelen seyreder... Gazeteciler de durmadan Cem Özer'e saldırıyor. Kardeşim siz de gidip talk-show yapın. Dilediğiniz konuğu çağırın ve de dilediğiniz gibi muhabbet edin.

Örümcek kafalı, sinek zekâlılar televizyonun düğmesine bakmak sizin elinizde...

Cem Bey kardeşim, devam et bildiğin gibi konuşup, eleştirmeye!... Unutma meyva veren ağacı taşlarlar. Biz arkandayız...

Akif – Ali – Mert – İSTANBUL

●●●

BİR SANATÇI SESİ!

BİR İzmirli yazar ve şair olarak, yapıtlarımı yayınlatamıyorum. Çünkü, fosiller, her yerde hazır ve nazırlar. Demokrat olduğunu bildiğim DIGIL'da açıkça duyuruyorum.

1) Türkiye'de gençlik mi varmış diyenler, bizi yuppi gençlerle karıştırmayınız.

2) Halka ulaşmadıkça dergileriniz kitaplarınız az satmaya mahkumdur.

3) Türkiye'de alternatif sanatçılar da var. Size inat!

Yayınlatamadığım yazı ve şiirler için diyorum ki, bana yazan her DIGIL'cıya bir şiirimi ya da yazımı yollayacağım. Bari, DIGIL'cı bir dostumun çiçek kurutulmuş defterinde umut saçar diye. Sanat devlerine karşın sanat severlere, yazın severlere ulaşacağım. Anlasınlar, gümbür gümbür yüreğimi diye! Sesimin DIGIL'da yankı bulacağını bilerek. SEVGİLER!

İbrahim ORMANCI / İZMİR

●●●

Dıgıl'cılar mektuplarınızı bekliyoruz. Her konuda, her görüşte yazılarınız bu köşede yayınlanacaktır. Biz de ayrım yok. Bu köşe **DIGIL**'cıların köşesi.

Adres: Dıgıl Dergisi Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No: 10 Yeşilyurt - İSTANBUL

Dıgıl

Yıl: 4 Sayı: 176
10 Eylül 1992 Perşembe

Basıldığı Yer: *Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. IST*
Haberleşme Adresi: *Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No.10 Kat 3 Daire 6 Yeşilyurt-İstanbul*
Tel: *574 54 92*

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: **3 AYLIK: 44.200 TL.– 6 AYLIK: 88.400 TL. – 12 AYLIK: 176.800 TL.– TEL: 550 25 04 – 6 HAT**

REJİM
EDİKA
Cicciolina tüm çıplaklığı ile... DIESEL
Samanta Fox tüm dişiliği ile ...
ÜFF'te!
CICCIOLINA'NIN GÖĞÜSLERİ, KALÇALARI, BACAKLARI, DUDAKLARI, KULAKLARI, YANAKLARI, KÖPRÜCÜK KEMİĞİ, KİRPİKLERİ, BULAŞIK MAKİNESİ, FİNCAN TAKIMI VE TUVALET KAĞIDI HAKKINDA BİLMEK İSTEDİĞİNİZ HER ŞEY...
ÜFF dergisinde.
VİYOLONSEL TAŞIMAK YASAKTIR
SİZDE ÜFF VARMI.
O DA KİM.
VARMI SİZDE ÜFF.
NEE.
VAR MI?
NE VARMIŞ?
ÜFF!
KİMDE.
SİZDE.
HANİ?
KİMDE?
SİZ.
BENDE
SİZDE Mİ?
BENDE DEĞİL YA SİZDE
BENDE DİİL.
AMA YA SİZDE, YA BENDE
NASIL UYGUN GÖRÜRSENİZ...
YOO. SİZDE OLMASI GEREK.
NE OLMASI GEREKİYOR?
ÜFF.
NERDE?
KİM.
ÜFF.
ONU ARIYORDUM.
ÖYLE Mİ.
EVET. BİLİYORSUNUZ.
EMİN MİSİN
NERDE?
NEE?
ÜFF
GÖRMEDİM.
DIGIL VAR MI?
YOK. ÜFF VAR!
TAMAM. KAÇ LİRA?
BİR SANİYE DURUN BAYAN. BURDA SORULARI BEN SORARIM, TAMAM MI?
PEKİ, KABUL.
NE İSTİYORSUNUZ?
KIZARMIŞ PATATES. SİZDE VAR MI
VAR. İÇECEK NE İSTERSİNİZ?
FIÇI BİRA LÜTFEN.
HEMEN GELİYOR. İŞTE BİRANIZ. ŞİMDİ DE BİRAZ PATATESLERLE İLGİLENELİM.
BUYRUN, BUYRUN. AİLE SALONUMUZ DA VAR.
GELİYOR! GELİYOR!

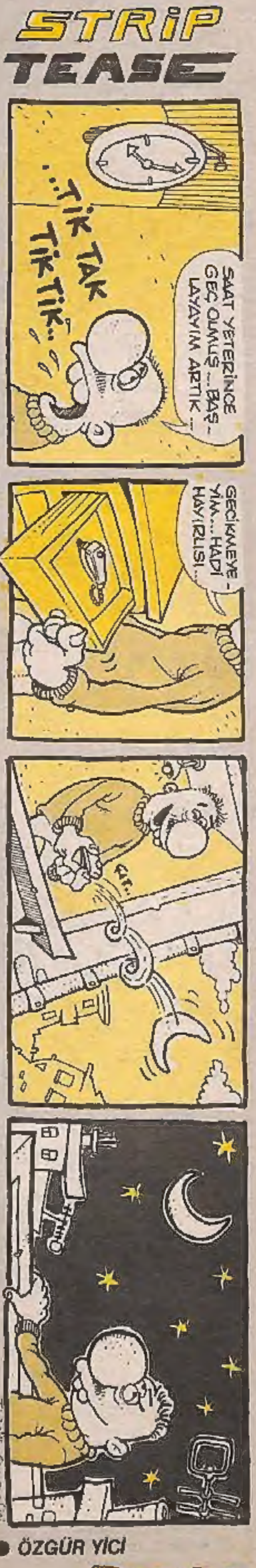
STRIP TEASE
...TİK TAK TİK TİK..
SAAT YETERİNCE GEÇ OLMUŞ... BAŞLAYAYIM ARTIK...
GECİKMEYEYİM... HADİ HAYIRLISI...

● ÖZGÜR YİCİ

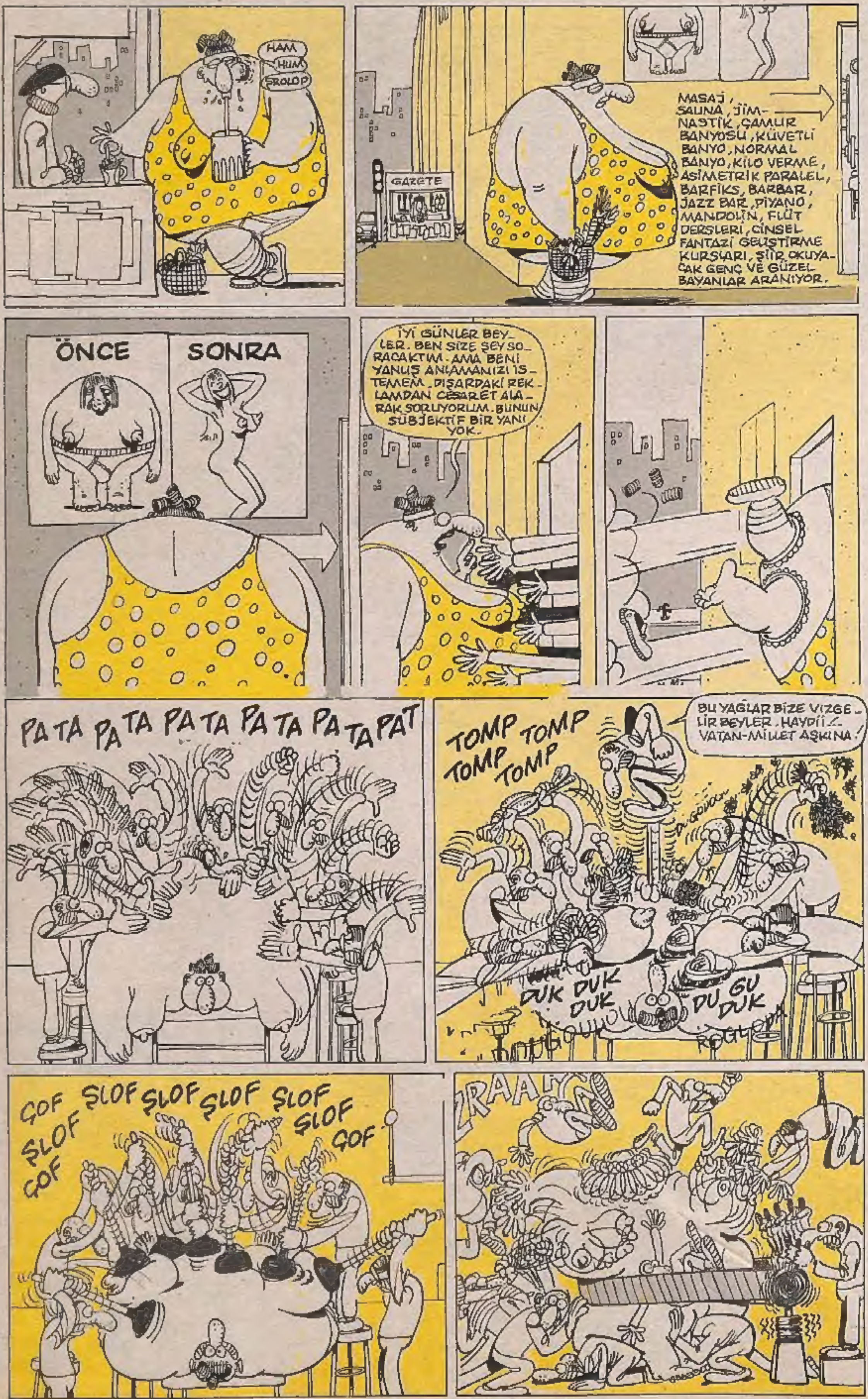

BİR BAKKALIN veresiye Defterinden

● MURTAZA GÜRKAN

ÖZET: Bakkal Mehmet Efendi anılar denizinde kulaç atmaya devam eder... Epey bir süre, dükkândan veresiye alışveriş eden müşterileri düşünen, bakkal Mehmet Efendi veresiyenin bakkalığın bir parçası olduğunu düşünür... 24 yıllık yorucu bakkallık yaşamında, binlerce insan veresiye alışveriş etmiştir... Ama Mehmet Efendi veresiye alışveriş eden insana, hiçbir zaman üvey evlat muamelesi yapmamıştır... Derken yine babası aklına gelir... Babasının bakkallık felsefesi gelir... Hey gidi hey... Bu felsefeyi yalnız kendi değil, bütün müşteriler ve bilumum bakkallar öğrenmiştir...

★★★

Dükkânı açalı tam 4 saat oldu... Sabah ne kadar satış yaptıysak yaptık... Şimdi işin yoksa ciklet için ayrı kalk, gofret için ayrı kalk, kibrit için ayrı kalk... Tam bu saatte öyle de uyku bastırıyor ki... Aaagh... Nasıl da gözlerim kapanıyor... Şimdi dükkânı kapayacaksın, mışıl mışıl uyuyacaksın... Gelen geri gidecek, gelen geri gidecek... N'oolur lan sanki? Dünya mı yıkılır? Dünya yıkılmaz ama, babam mezardan çıkar gelirse şaşırmam...

Sosyal yaşam diye bir şey kalmadı... Al işte deniz mevsimi yine geçti... Geçen yıl, ondan önceki yıllar ayağımızı suya sokamadık... Aaaah... Aaaah... Şu havaya bak... →

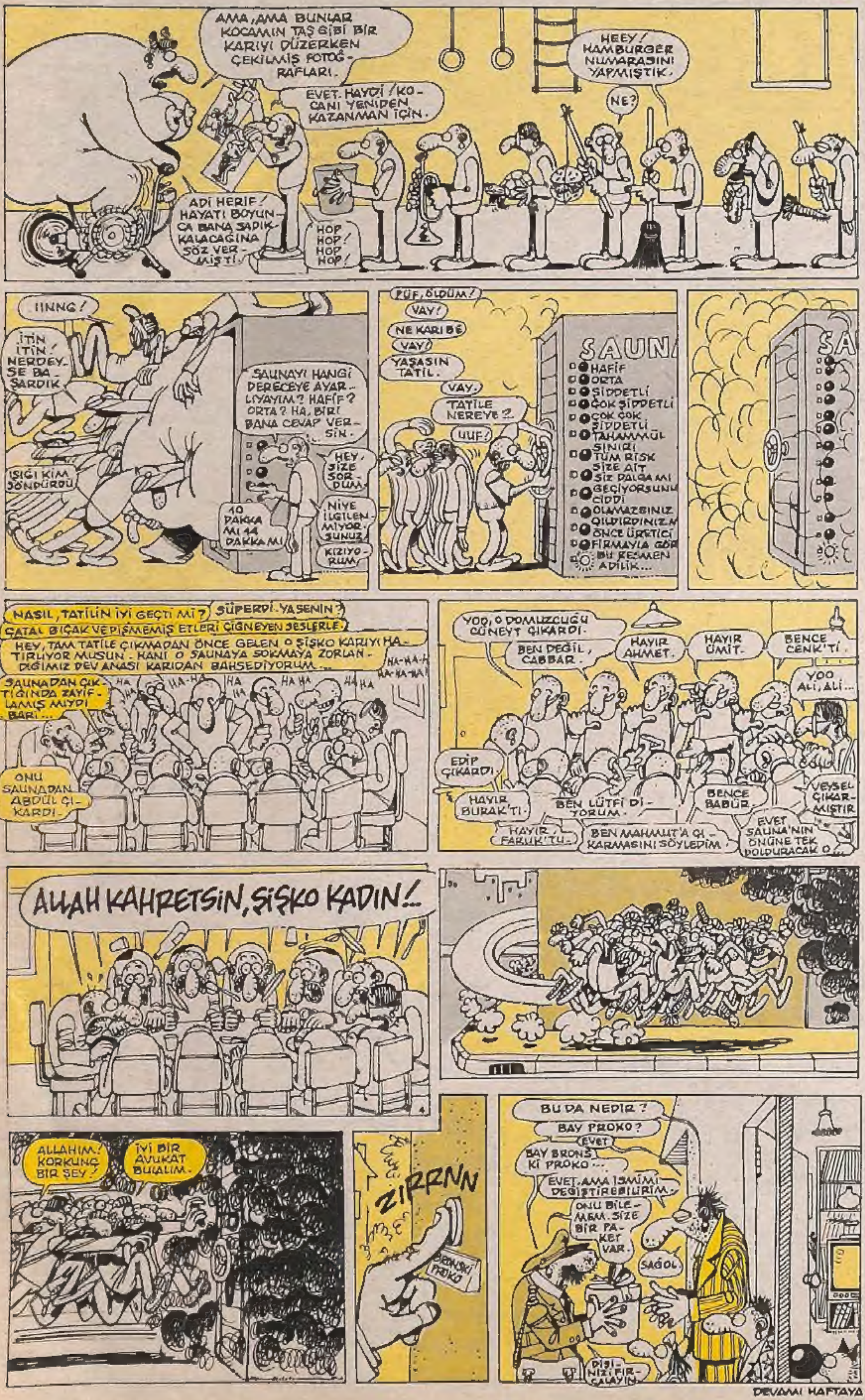

Şimdi bekar olacaksın... Atlayacaksın vapura, doğru Heybeliada'ya... Bütün çikitalar, manitalar ordadır... İskeleye geliceksin... Bir balıklama dalıcaksın... Ooooh... Kumlara yatacaksın... Mis gibi bir uyku çekeceksin... Uyanınca bir dalış daha... İstersen yine kuma yat, istersen kalk... Ne karışan olacak, ne görüşen... Ne kaçta geldin diyenin olacak, ne kaçta gittin diyenin... Cebinde bir tomar yüzbinlik olacak... Ne çok harcadın diyenin olacak, ne de paranın hesabını soranın olacak... Şimdi sabah 6'da dükkânı açmaya kalkıyorum ya, bekar olsam ve çok param olsa, inadına tam 6'da yatağa girerdim... Ne zaman uykuya doyarsam, o zaman yataktan kalkardım... Aaah hayaller aaah... Ama hayaller de olmasa yaşanmaz be...

Çocuklar söylüyordu, dün akşam televizyonda çok güzel bir film varmış... Sinemadan, tiyatrodan vazgeçtim bari televizyon izlesek... Hanıma dükkana bir televizyon alayım diyorum da "Deli misin dünyanın parasını televizyona mı yatıracaksın?" diyor... Hiç olmasın zaman geçer be... Çarkı felek de, bir sorular soruluyormuş... Çoğu zaman kimse bilmiyormuş... Ben bir seyredeyim, tek harften nesneyse nesne, isimse isim en kral soruyu bilirim... Hem o yalan rüzgârındaki Eşli'yi de seyrederim... Bir defa evde rasgelmiştim de, çok hoşlanmıştım kafir karıdan... Yooo... Alıcam bir televizyon... Arada bir açarım, bana yoldaş olur... Aaah baba aaah... Senin zamanında televizyon alsaydık işe yaramazdı, çünkü tek kanallıydı... Ama şimdi 10 taneden fazla kanal var... Hem onlarda, bizim dükkân gibi sabah 6'da açılıyor...

(Devamı haftaya)

YEDİNCİ VİTES

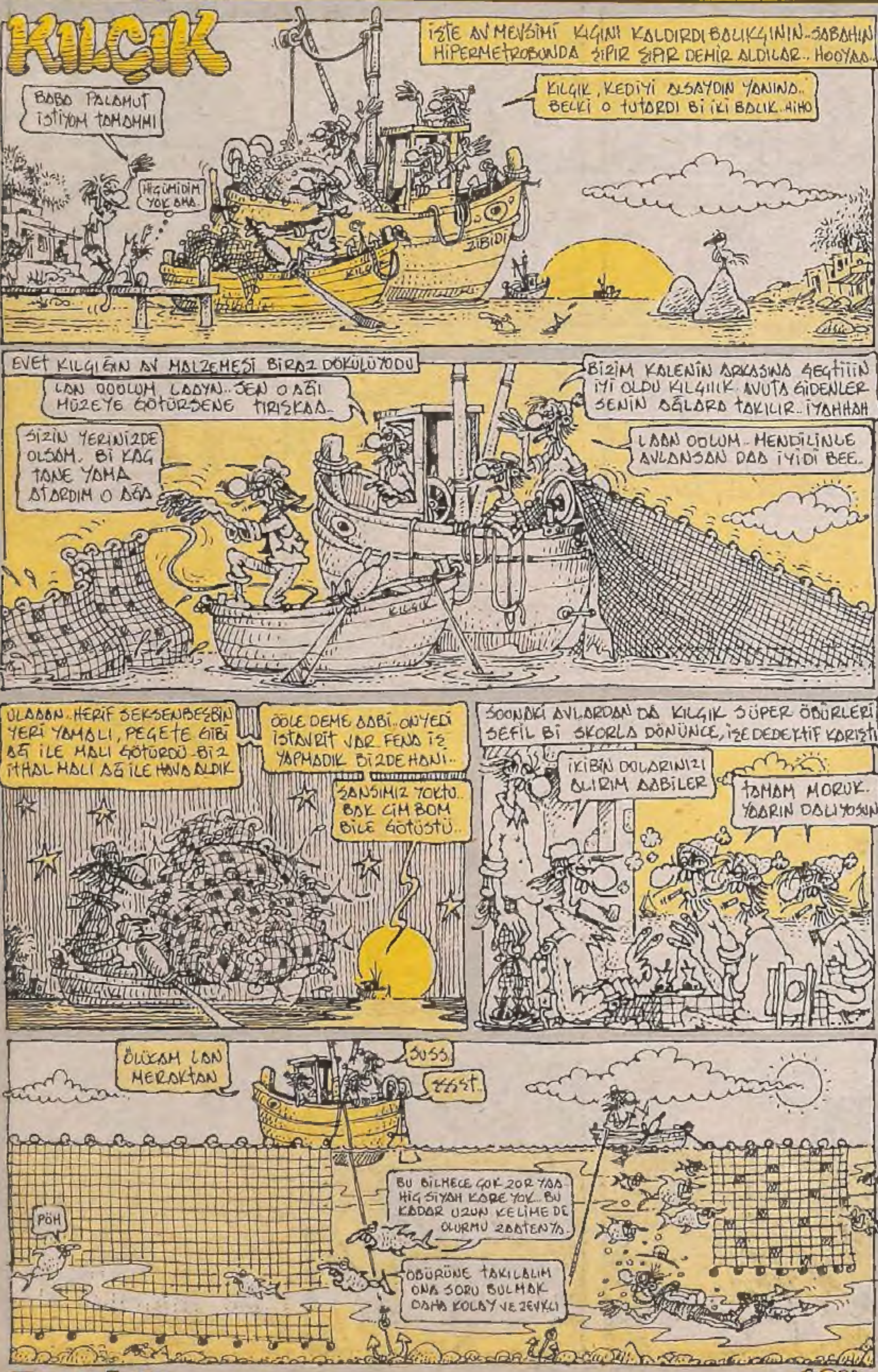

TAM GAZ GİDERKEN

- Yanmışız biz aabi... Bu utanç lekesini Hacı Şakir'le klorlu şehir suyu kaaaç günde temizler aabii... Yanmışız ki ne yanmak aabii... Güneş mayo iziyle damgalamış bizi aaabii...

- "Oh ne gacırt" bi ton radyomuz oldu derken, "Castıkı cıstak" raprada ruppuyla doldurulmuşuz bi FM kanalı üstümüze üstümüze geliyo. Eski çalsalar nostalji olur, naftalin kokar sanıyolar sanki ama çaldıklarının kokusu bile yok... TV'den kliplerle garnetürü bol gibi gelen ruhun gıdası müzikmtrak çakkada cukkalar radyodan inşaattan naklen yayın bi sanayii zırıltısı gibi kusturucu oluyo.

- Haaadii bin bi otobüse kopart bedenini ruhun kalabilir o deniz kenarı köyünde. Gözlük menteşelerinde plaj kumu kırıntıları cebinde tuzlu kaat paralar, kulanda geniş bi sessizlik deposu geeel gel de, hoperlörlü Pavoritti müezzinler, kornalar, silah sesleri, meme terli kaat paralar gözlük menteşende katran pıhtıları bi normale dön... Laazımsın bize geel gel.

YERİM BU LAFLARI

- Nabza göre şerbet hesaabı... Ho Ho Ho...
- Yemede yanında yat hocaaa...
- An meselesi yaa...
- Darısı başımıza.
- Sapır sapır döküldük be aaabiii...
- Hafta sekiz gün dokuz...
- Tumturaklı konuştun aaabi...

GENÇTİR YAPAR

- Yalan'a perhiz yapmaz.
- Ebesine kadar abartır.
- Üç gün gülmediği vaakidir.

DELİSİN

- Ereksiyon katsayın dirsek temasından bile huylanıyosa.
- Sen kırmızı ışıkta dururken "cööörs" diye geçen arabaya bazuka atmak içinden geçmiyosa.
- Uyku tutmadında başucundaki nikotine saldırıp ciğerine iki yumruk daaa atıp bayılmaya çalışıyosan.
- İneklerle aranda süt boru hattı yoksa...
- Duvarlarda kanlı sivri enkazları haaala duruyosa.
- Sinemaya gitmeyi özlemediysen.
- Çarkı Felek dört harfli final kelimeleri arşivinde en az yirmi kelime yoksa.

SON

Yaşasın! mahallemize intahar gelmiş...

DEVAMI ARKA SAYFADA

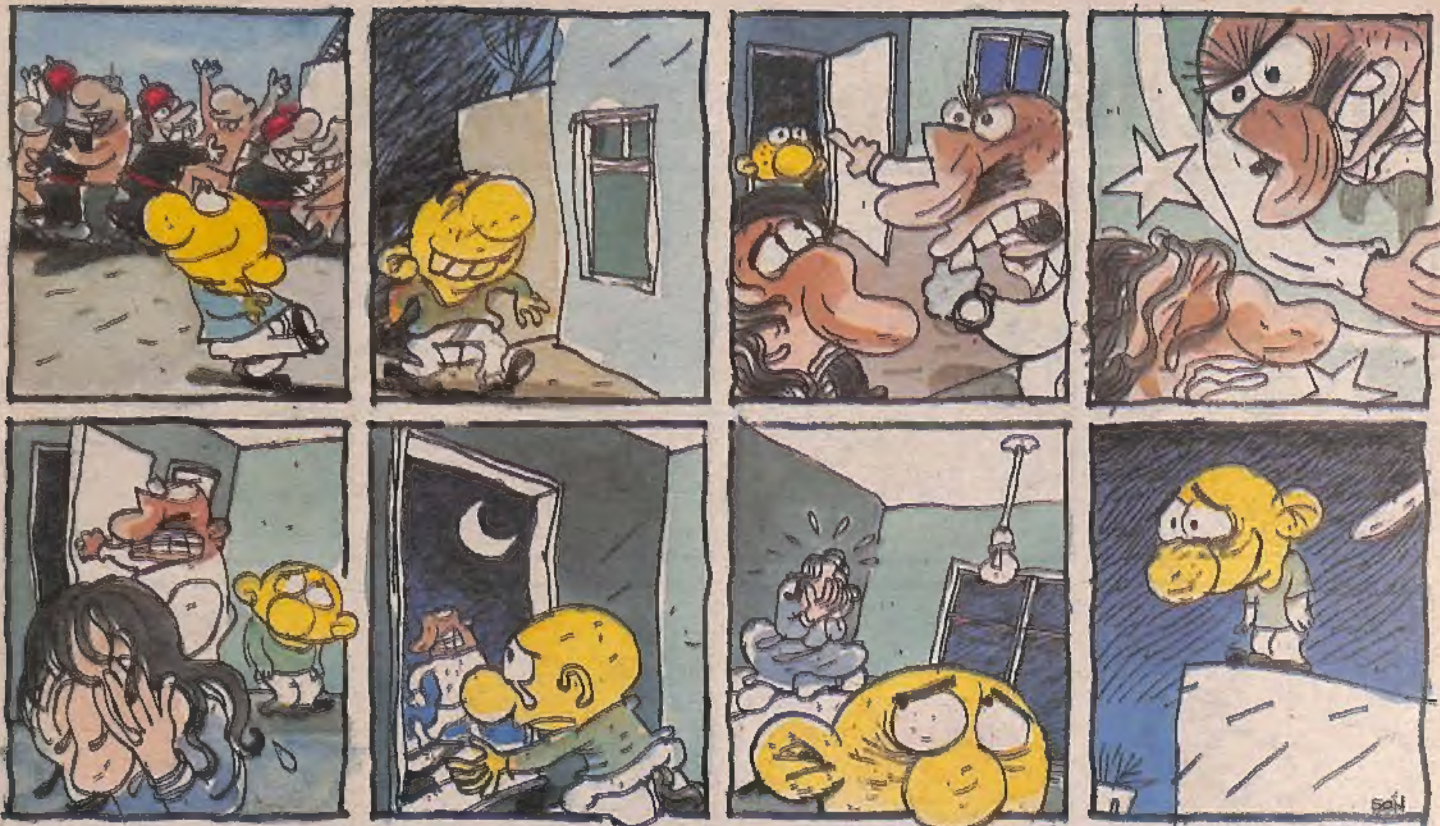

SUYLA GELEN KÜLTÜR!..

MURAT BAŞOL

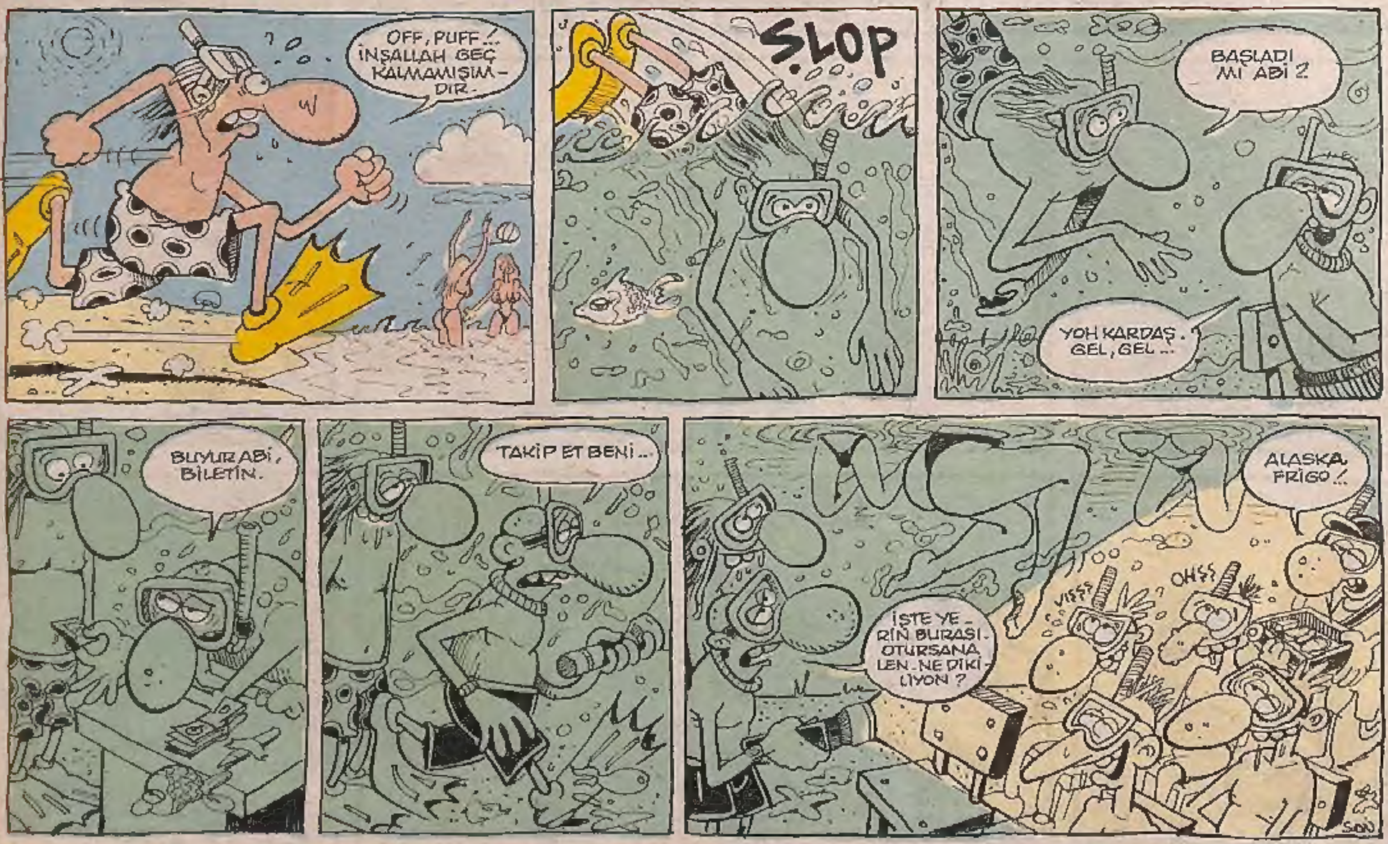

ÇAPKIN
SEFARE
ŞU AŞAĞI SOLDAKİ ARABALI. OKUL ÖNÜ MÜDAVİMLERİNDEN. GENÇ KIZLARDAN ÇOK HOŞLANIR...
BAK GELMİŞ YİNE BİZİMKİ. DUR, ŞUNA BİRAZ PAS VERELİM.
AYY, SİNİR ŞEY. BIRAK ALLAH AŞKINA ŞUNU YAA...
SELAM. DAHA BANA NE KADAR HAYIR DİYECEKSİN? ERİDİM, BİTTİM AŞKINDAN.
AYY... KİH KİH..
NE VAR SANKİ BENİMLE GELSEN... BİR YERE GİDİP KONUŞURDUK.
NEYİ KONUŞACAĞIZ? PEMBE PANJURLARI MI?
BAK, İNAN. ÇOK CİDDİYİM. SENİNLE ARKADAŞ OLMAK İSTİYORUM. N'OLUR.
AY BİLMEM VALLA. NEYSE, BI DAKKA...
AYFER, BEN GİDİYORUM KONUŞTUĞUMUZ GİBİ. TAMAM MI?
AYY YAPMA. DİKKAT ET. N'OLUR.
NE KADAR MUTLU ETTİN BENİ, BİLEMEZSİN.
CIANK
HADİ CANIM. ÇIKTIĞIN HER KIZA AYNI NUMARALARI YAPIYOR SUNDUR.
BU KEZ FARKLI. SEN ÇOK BAŞKASIN. BUNU HİSSEDİYORUM.
NİYE BÖYLE ŞEHİR DIŞINA ÇIKTIK? HEP BURALARA MI GELİRSİN?
NASIL, MANZARA İYİ DEĞİL Mİ?
HMM... İYİ. HEM DE ÇOK ETKİLEYİCİ.
SEN DE ÖYLESİN. BENİ ÇILDIRTIYORSUN. SANA DOKUNMAK, ÖPMEK...
MUCK
OHH!
KÜÜT
AY, NERDE KALDINIZ? ÖDÜM KOPTU VALLA.
KIZLAR SİZ ARABAYA GİDİN. BİZİM BİRAZ İŞİMİZ VAR...
AHMET, İNDİR ŞUNUN PANTOLONUNU.
BİR SÜRE SONRA ÇAPKIN YİNE OKUL ÖNLERİNDE GÖRÜLDÜ. AMA ARTIK ERKEK LİSELERİ ÖNÜNDE BEKLİYORDU.
ŞŞŞT! YAKIŞIKLI...

YAPMASANA EVLADIM!..

CAN BAYTAK

YATIR (Musa Amca)

● CENGİZ ÜSTÜN

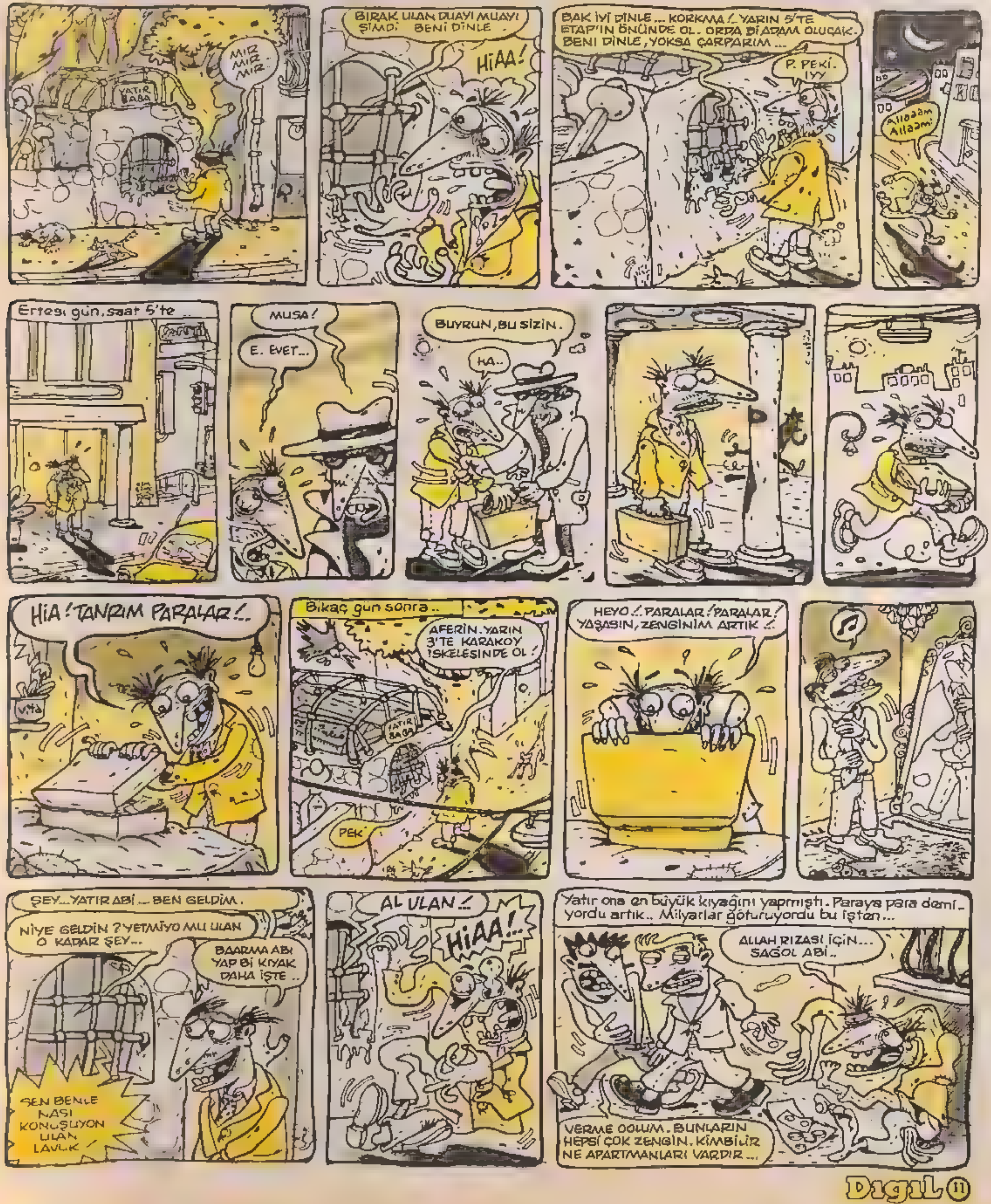

ÇEVKO!..

MURAT ALPAY

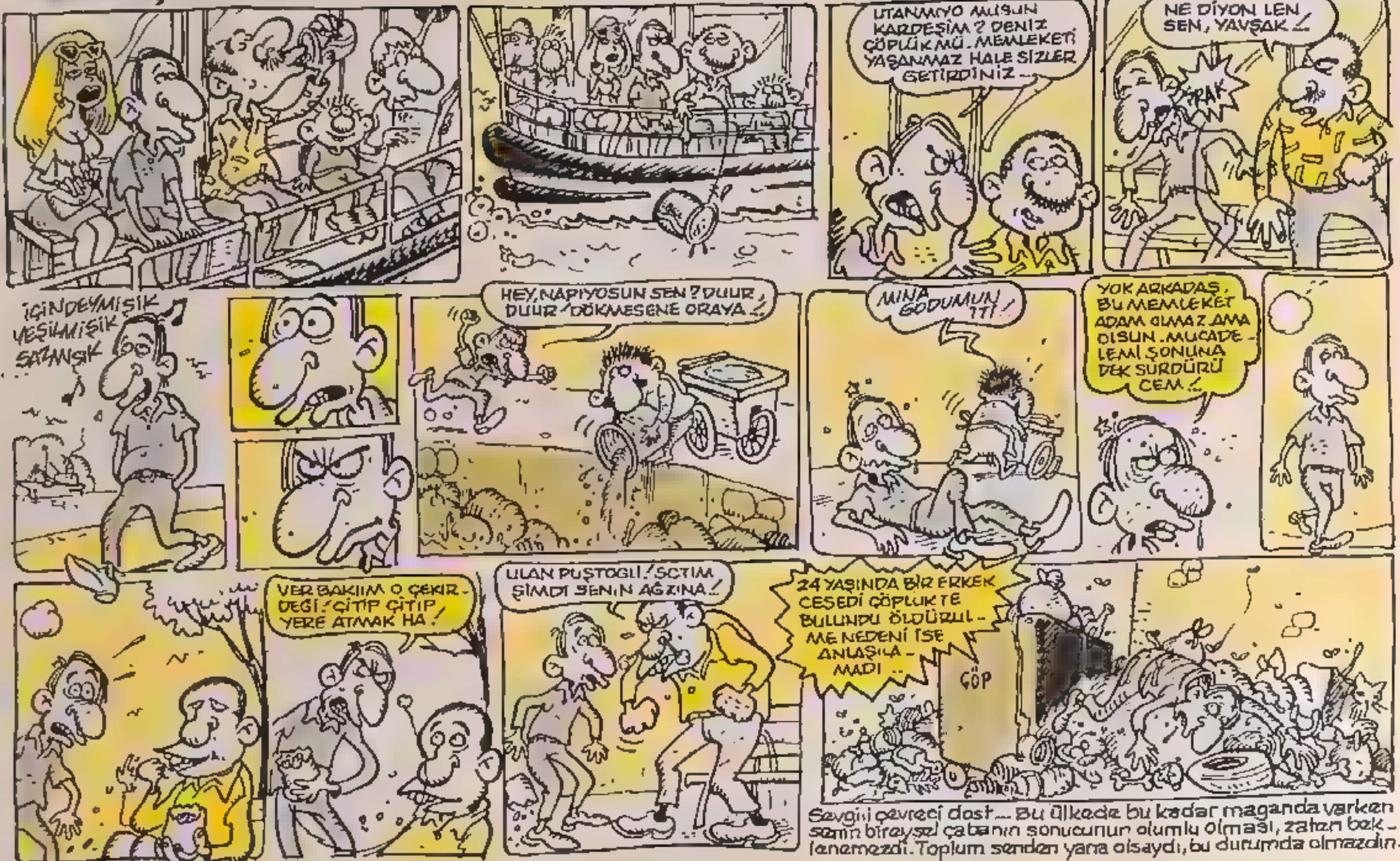

Her gece BARDA

(TAMAMI ESPRİ, TAMAMI BURDA)

BEN BODRUM'A GİDERİM ARKADAŞ

HER hafta bir veya birkaç barda içip, eğleniyoruz ve bu köşeden izlenimlerimizi, gözlemlerimizi sizlere sıcağı sıcağına aktarıyoruz sevgili okurlar...

Ama baktım içmenin, eğlenmenin sonu yok... İş fena... Profesyonel sarhoşluğa doğru gidiyoruz. Durdum, düşündüm, baktım olmayacak... İyice bir kafamı dinleyeyim dedim... Oh!.. Deniz, güneş, kum ve illa ki illa ve illa ki illa fıstık gibi kızlar...

Kararı verdim, güzel bir tatile çıkacaktım. Ama nereye? Evet nereye? Bir Bodrum sözüdür çıktı ağzımızdan... Evde otururken bir akşam üstü "Bodrum" diye bağırdım... Annem ve kardeşim "Bodrum" dedi... Hiç yorum yapmadım ve kanunu çalmaya başladım. Birden kanunu kestim "Bodrum" diye bir defa daha bağırdım. Annem ve kardeşim de "Bodrum" diye bağırdılar. Sevinçten bir çığlık attım... "En büyük Bodrum, başka büyük yok" diye bağırdım.

Ertesi gün dergiye geldim. Millet homur homur çalışıyordu... "Selam" dedim. Kimse duymadı... Biraz daha yüksek sesle "Selam lan mesai arkadaşlarım" dedim... Yok abi, duymuyorlar valla... "Birden Bodrum'a gidiyorum... Bodrum'aaaa" diye bağırdım. Vay kı vay... Vay ki vay... Kimi "Vay uyanık... Biz burda akan suyu bulamayalım, sen su içinde yüz..." "Var mı lan öyle aniden tatile gitmek" derken kimi de "Durumun iyi olursa beni de yanına aldır" diyordu...

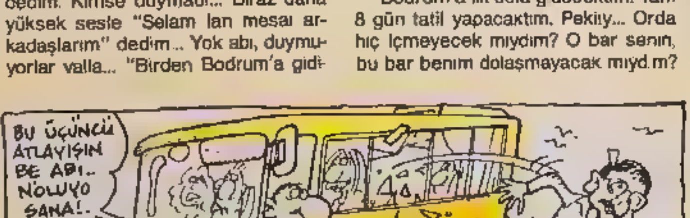

Yaşasın tatil!.. Çocuklar gibi yüzecektim, güneşte yanacaktım, sıcak kumlar ayağımın altını yakarken birbirinden seksi ve çarpıcı kızlar vücudumun her tarafını yakacaktı. Kumlarda kaleler yaparken denizin dibinde demirden evler yapacaktım... Beyoğlu'nda her gece barlarda rakı şişesinin dibini bulan bu insan, Bodrum'da her gün denizin dibini bulacaktı.

Bodrum'a ilk defa gidecektim. Tam 8 gün tatil yapacaktım. Peki ya... Orda hiç içmeyecek miydim? O bar senin, bu bar benim dolaşmayacak mıydım? Dolaşacaktım tabii... Aldığım bilgilere göre Bodrum'da o kadar çok bar ve diskotek vardı ki görebildiğimiz kadarını görecek, içebildiğimiz kadar içecektik. İlginç bulduğumuz bar ve diskotekleri de yazacaktık.

Ve nihayet ayrılık günü geldi çattı. Annemle kardeşimle, doktor emmimin oğlu Ali'yle, Türkân yengemle, arkadaşlarla ve akrabalarla vedalaştık... Öyle ya... Bodrum'a gidiyorduk. Gidip de sürekli içmek, içip de sızmak sızıp da ayılmamak vardı.

Otobüse atladığım gibi 14 saat sonra Bodrum'daydım. Baktım... Baktım... Sokaklar caddeler, restoranlar, barbar, büfeler, mağazalar vs. vs. Ama ille de ille içkili ve içkisiz restoranlar. "Ne yaparız ne ederiz ne yeriz, nerede kalırız?" diye Bodrum'un içinde dolaşmaya başladım. Yediğim ilk yemekten de pahalılığa bir teşhis koydum. Caddeleri dolaşıyorum... Kuyumculardan tatlıcılara, manavlardan deniz eşyası satan dükkânlara kadar her meslek grubu var. Yalnız bir tek şey yok. O da **DENİZ** dostlar... Bodrum'da denizin sadece kenarı var.

Eve telefon edip, sağ salim Bodrum'a vardığımı haber ettim. Annem ve kardeşim, Bodrum'un biraz ilersinde **Gümbet**'te kalan ve turistik bir otelde çalışan arkadaşım Hayri'yi hatırlattılar. Sevindim... Gümbet'i duymuştum. Minibüse atladığım gibi Gümbet'e doğru yola çıktım. (Bu minibüs olayı çok tatlı... Hem ucuz, hem rahat. Ara sıra bahsedeceğim)... Bakalım Bodrum'da neler görecektim?

Haftaya: Deniz göründuuü

● MURTAZA GÜRKAN

ÜÇÜNCÜ GÖZ!..

● MEHMET COŞKUN

PARANOYAK

CENK ERDEM

ALTIN BİLEZİK!..

Bir şirket böyle battı...

TURGAY TÜYSÜZ

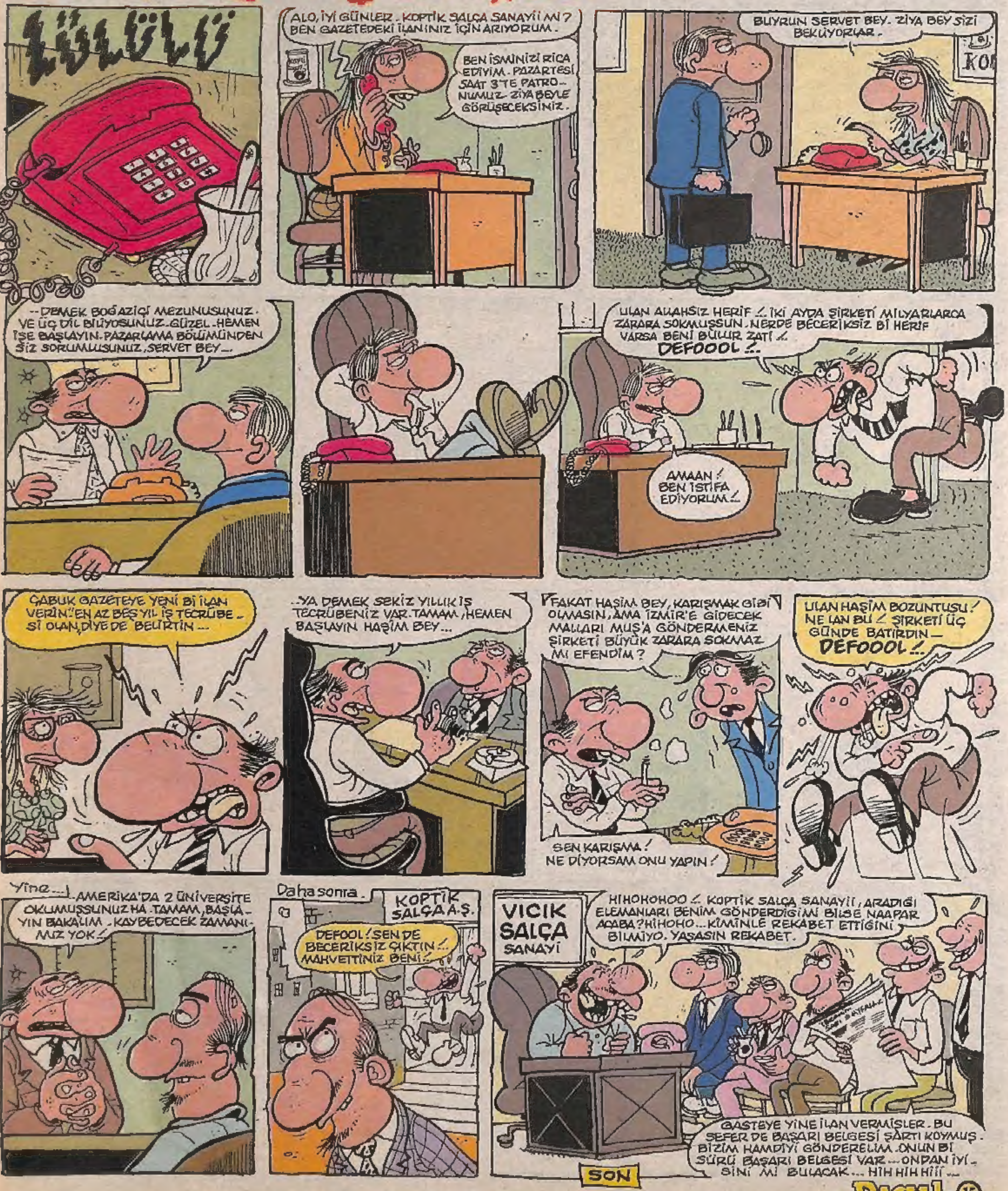

BÖYLE OLSUN İSTEMEZDİM!...

KENAN YARAR